

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30.01.1997, sp. zn. 1 Cmo 744/96, ECLI:CZ:VSPH:1997:1.CMO.744.96.1

Číslo: 5/1998

Právní věta: Je-li v návrhu na zahájení řízení vedle zaplacení ceny díla požadována také úhrada smluvní pokuty, jde o dva nároky se samostatným skutkovým základem. Pro neodstranění vad podání lze zastavit řízení jen o tom ze samostatných nároků, jehož se vada, bránící dalšímu pokračování v řízení, týká.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 30.01.1997

Spisová značka: 1 Cmo 744/96

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 43

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalující společnost s ručením omezeným se domáhala, aby žalované společnosti s ručením omezeným byla soudním rozhodnutím uložena povinnost zaplatit jí za vyhotovení projektové dokumentace a zajištění inženýrské a investorské činnosti až do kolaudace díla 1 620 000 Kč. Dále požadovala, aby jí bylo uloženo zaplatit žalobkyni smluvní pokutu, ujednanou ve smlouvě o dílo, a to ve výši 1 % ze shora uvedené částky za každý den prodlení až do úplného zaplacení.

Usnesením ze dne 22. 3. 1995, č.j. 82 Ro 488/95-8, a znovu pak usnesením ze dne 21. 6. 1995, č.j. 82 Ro 488/95-10, vyzval Krajský obchodní soud v Praze žalobkyni k odstranění vad podání s poučením, že nebudou-li vady (bránící věcnému projednání návrhu) ve stanovené soudcovské lhůtě odstraněny, soud řízení zastaví. Žalobkyně však odstranila jen některé vady (zejména týkající se upřesnění obchodních jmen účastníků, uvedení identifikačního čísla žalující společnosti s r. o.), avšak nevyčíslila přesnou výši částky, kterou měla představovat mezi účastníky dohodnutá smluvní pokuta. Proto soud usnesením ze dne 9. 10. 1995, č.j. 82 Ro 488/95-11, řízení s odvoláním na ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. zastavil a podle ustanovení § 146 odst. 1 písm. c) o. s. ř. žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání, v němž omlouvala skutečnost, že včas nevyhověla druhému usnesení, směřujícímu k odstranění vad podání tím, že pobývala mimo území republiky. Samostatným podáním, doručeným soudu prvního stupně ještě před podáním odvolání, vzala návrh

na zaplacení smluvní pokuty zpět a požádala, aby řízení v této části bylo zastaveno.

Vrchní soud v Praze svým usnesením zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně při svém rozhodování nevezal dostatečně v úvahu, že návrhem na zahájení řízení jsou požadovány dva samostatné nároky. Částka 1 620 000 Kč představuje nedoplatek provedených a vyúčtovaných prací, zatímco původně požadovaná smluvní pokuta se skutkově opírala o včasné nezaplacení těchto projektových, inženýrských a investorských prací. Soudu tedy nic nebránilo, aby rozhodoval o zaplacení dlužné částky (za předpokladu, že by navrhovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku z uplatněných 1 620 000 Kč). Soud ovšem nemohl pro nevyčíslení jednoho z uplatněných nároků zastavit řízení i ohledně toho nároku, který byl přesný, jednoznačný a byl dán konkrétně individualizovaný návrh rozsudečného výroku (vymezující jak předmět řízení, tak i stanovící způsobitelný podklad pro případný pozdější soudní výkon rozhodnutí).

To, že nárok na zaplacení smluvní pokuty je nárokem se samostatným skutkovým základem (a nikoli jen příslušenstvím pohledávky), dokládá i skutečnost, že v této části byla vzata žaloba zpět. O tomto (částečném) zpětvzetí soud v dalším řízení rozhodne za použití ustanovení § 96 odst. 1 a 3 o. s. ř.

Protože odvoláním napadené usnesení nebylo možné potvrdit ani změnit, soud je podle ustanovení § 221 odst. 1, věta první, o. s. ř. zrušil a podle druhého odstavce téhož zákonného ustanovení věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v němž bude tento soud ve smyslu ustanovení § 226 o. s. ř. vázán právním názorem, vysloveným v usnesení odvolacího soudu.